

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo nábreží 1835/34

728 81 Ostrava

Ke sp. zn. **32 ICm 3260/2016** (KSOS 25 INS 10525/2016)

V Praze dne 10. října 2022

Žalobce a): **Ing. Lee Louda**, insolvenční správce, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1

Žalobkyně b): **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČO: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná

Zastoupená: Lukášem Novopackým, advokátem, ev. č. ČAK 17673, i.s. Tomáš Zagar, advokát, ev. č. ČAK 08131, se sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

Žalovaná 1: **Citibank N.A., London Branch**, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018

Žalovaná 2: **New World Resources N.V.**, reg. č. 34239108, BR016952, FC031882, se sídlem C/O Duff & Phelps Ltd, The Shard, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie

Žalovaná 3: **NWR Holdings B.V.**, se sídlem p/a Duff & Phelps Ltd, The Shard, reg. č. 61294179, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie

Žaloba pro zmatečnost

Prostřednictvím datové schránky

Přílohy dle textu a seznamu příloh na poslední straně žaloby

I.

1. Žalobkyně b) podává tímto žalobu pro zmatečnost proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. června 2022 č.j. 14 VSOL 10/2022-2231 („**Napadený rozsudek**“), a to v celém jeho rozsahu, neboť:
 - a) soud prvního stupně byl nesprávně obsazen – zmatečnostní důvod podle § 229 odst. 1 písm. f) občanského soudního řádu (*v podrobnostech viz část IIII. této žaloby*); a
 - b) Vrchní soud v Olomouci a soud prvního stupně vedly řízení s žalovanou 1, přestože žalovaná není způsobilá být účastníkem řízení – zmatečnostní důvod podle § 229 odst. 1 písm. b) občanského soudního řádu (*v podrobnostech viz část III. této žaloby*).
2. Vrchní soud v Olomouci v Napadeném rozsudku odkazuje na své dřívější zrušující usnesení ze dne 19. října 2020 č.j. 13 VSOL 133/2020-1709 („**kasační rozhodnutí**“), které tím v podstatě učinil součástí Napadeného rozsudku. Žalobkyně b) proto v této žalobě polemizuje i se závěry Vrchního soudu v Olomouci učiněnými v kasačním rozhodnutí.
3. Žaloba je podána v zákonné lhůtě 3 měsíců, jelikož Napadený rozsudek byl právnímu zástupci žalobkyně b) doručen dne 11. července 2022.
4. Žalobkyně b) podala dne 9. září 2022 dovolání proti Napadenému rozsudku, o kterém dovolací soud do dnešního dne nerozhodl. Žalobkyně b) proto navrhuje, aby soud řízení o této žalobě přerušil podle § 235b odst. 3 občanského soudního řádu až do rozhodnutí dovolacího soudu o podaném dovolání.

II.

Soud byl nesprávně obsazen

5. Odvolací soud v bodě 15 Napadeného rozsudku uzavřel, že věc byla podle rozvrhu práce soudu prvního stupně účinného ke dni 1. května 2021 přidělena zpět do soudního oddělení soudkyně JUDr. Simony Pittermannové v souladu s ustanovením § 42e zákona o soudech a soudcích, ve znění účinném do konce roku 2021, neboť bylo ukončeno dočasné přidělení této soudkyně přesahující 8 týdnů.
6. V době, kdy došlo k odejmutí věci Mgr. Pechovi a jejímu opětovnému přidělení soudkyni JUDr. Pittermannové, upravoval způsob přidělování věcí podle rozvrhu práce zákon č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění účinném do konce roku 2021.
7. Podle § 42b odst. 3 písm. a) zákona o soudech a soudcích, náhodným výběrem pomocí generátoru přidělování se podle rozvrhu práce přerozdělují již přidělené insolvenční věci v případě nepřítomnosti samosoudce nebo všech členů senátu přesahující 8 týdnů, nebo lze-li takovou nepřítomnost důvodně očekávat.
8. Podle § 42b odst. 3 písm. b) zákona o soudech a soudcích, náhodným výběrem pomocí generátoru přidělování se podle rozvrhu práce přerozdělují již přidělené insolvenční věci

v případě zániku funkce samosoudce nebo všech členů senátu, jejich dočasného zproštění výkonu funkce, dočasného přidělení nebo přeložení k výkonu funkce k jinému soudu, ledaže jsou samosoudce nebo všichni členové senátu v soudním oddělení podle rozvrhu práce nebo podle jiného právního předpisu nahrazení.

9. Podle § 42e zákona o soudech a soudcích, stanoví-li tak rozvrh práce, přidělí se přerozdělené insolvenční věci nebo některé z těchto věcí po skončení nepřítomnosti uvedené v § 42b odst. 3 písm. a) nebo po skončení dočasného přidělení soudnímu oddělení, kterému byly přiděleny před přerozdělením.
10. Odvolací soud v Napadeném rozsudku bez dalšího podřadil pod § 42e rovněž skutkovou podstatu uvedenou v ustanovení § 42b odst. 3 písm. b), neboli vyšel z toho, že trvala-li nepřítomnost soudkyně déle než 8 týdnů, použije se postup podle § 42e bez ohledu na to, že důvodem nepřítomnosti bylo její dočasné přidělení k výkonu funkce na Vrchním soudě v Praze. Dále odvolací soud uvedl, že vrácení věci soudkyni předpokládala již změna č. 8 rozvrhu práce soudu prvního stupně účinná od 1. září 2020, kdy soudkyně zahájila stáž na Vrchním soudě v Praze.
11. Způsob přidělování a přerozdělování věcí náhodným výběrem pomocí generátoru přidělování byl zaveden do zákona o soudech a soudcích novelou provedenou zákonem č. 296/2017 Sb. V důvodové zprávě k této novele se uvádí, že stávající úprava, která přidělování jednotlivých věcí v konečné fázi ponechávala na rozhodnutí funkcionářů soudu, se s ohledem na zajištění ústavně zaručeného práva na zákonného soudce jeví jako neudržitelná, poněvadž výběr soudce je kvůli chybějícím kritériím v podstatě nepřezkoumatelný z hlediska toho, zda nedošlo při výběru ke svévoli. Důvodová zpráva přitom odkazovala na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2769/15, na který odkazuje Ústavní soud rovněž v bodě 35 pozdějšího nálezu ze dne 31. srpna 2021 sp. zn. IV. ÚS 3011/2020-2, a kde se uvádí, že:

„... k výkladu pojmu "zákonný" (soudce) podle čl. 38 odst. 1 Listiny nelze přistupovat ryze formálně a jeho naplnění odvozovat od pouhé skutečnosti, že soudce byl k věci (nově) přidělen (určen) na základě předem stanovených, veřejně dostupných transparentních pravidel. Jak již bylo výše uvedeno, musí tato pravidla splňovat i jisté kvalitativní požadavky, jež jsou garancí proti jejich účelovému zneužití k nelegitimnímu cíli, kterým je především ad hoc výběr soudců, ať již z jakýchkoliv důvodů. Uvedeného práva se tedy lze dovolávat nad rámec znění zákona či rozvrhu práce. Uvedená pravidla, od zákonné úrovně až po vydaný rozvrh práce, tak nemohou umožňovat ústavně nesouladnou diskreci (např. předsedy soudu nebo předsedy senátu) ohledně výběru rozhodujících soudců, a to ani v situacích, kdy je změna soudce nezbytná (např. z důvodu ukončení funkce člena senátu). Taková úprava totiž zvyšuje riziko zneužití postavení personálně rozhodující osoby, jakkoliv může třeba možnosti jeho libovůle významně omezovat (viz nálezy sp. zn. I. ÚS 2769/15).“

12. Režim opětovného přidělení věci původnímu soudci podle § 42e zákona o soudech a soudcích tak představuje zákonnou výjimku z pravidla, které vyžaduje postup s využitím náhodného, zcela mimo možnosti lidského ovlivnění, určení soudce. Obecně pro výjimky, natož zákonné, platí, že se musí vykládat restriktivně, jinak se z výjimky stává pravidlo. **Rozlišuje-li tedy zákon o soudech a soudcích v § 42b odst. 3 více důvodů nepřítomnosti samosoudce, a zákon v § 42e zmocnil soud, aby se v rámci rozvrhu práce odklonil od pravidla pouze ve vztahu k jednomu z nich, vyloučil tím možnost uplatnit výkladem jiný důvod nepřítomnosti.**
13. Odvolací soud svůj závěr blíže neodůvodnil. Pro úplnost se tedy žalobkyně b) vyjádří k argumentu žalované 1, že znění § 42e zákona o soudech a soudcích je výsledkem „legislativní nepřesnosti“ vyvolané přijetím návrhu poslance Jana Chvojky v druhém čtení vládní předlohy zákona č. 31/2019 Sb.
14. Je především nutné vyjít z legitimního očekávání adresátů právní normy, že zákonodárce jedná racionálně a ví, co činí. Jak uvedl poslanec Chvojka, jim předložený návrh byl dopředu konzultován s Ministerstvem spravedlnosti, takže nešlo o „nepřesnost“ poslanecké iniciativy, ale o vědomé řešení rozsahu zákonné výjimky v § 42e zákona o soudech a soudcích.
- Důkazy:**
- Výňatek ze stenoáznamu vystoupení poslance Chvojky v rámci schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 3. října 2018 (Příloha č. 2)
15. Neobstojí ani argument předsedy soudu prvního stupně založený na předúčinném právu, kdy změna č. 5 rozvrhu práce soudu prvního stupně na rok 2021, kterou byla věc přerozdělena zpět soudkyni, již předvíдалa budoucí právní úpravu obsaženou ve vládním návrhu novely zákona o soudech a soudcích provedené zákonem č. 218/2021 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2022. Vládní návrh novely schválila Poslanecká sněmovna definitivně až na 104. schůzi dne 25. května 2021, prezident republiky návrh novely podepsal dne 1. června 2021 a takto přijatý zákon se stal platným vyhlášením ve Sbírce zákonů dne 9. června 2021. Změna č. 5 rozvrhu práce soudu prvního stupně na rok 2021 byla vyhotovena již dne 27. dubna 2021, tj. ještě před přijetím zákona č. 218/2021 Sb. Za použití argumentu od menšího k většímu platí, že tím méně je důvodné argumentovat budoucí právní úpravou při změně č. 8 rozvrhu práce soudu prvního stupně na rok 2020 účinné od 1. září 2020, kdy vládní návrh zákona ještě neprošel ani druhým čtením (k tomu došlo až 10. prosince 2020).
16. Za tohoto stavu nelze než dospět k závěru, že výklad ustanovení § 42e zákona o soudech a soudcích, ve znění účinném do konce roku 2021, použitý odvolacím soudem nerespektuje meze zákonného zmocnění rozvrhu práce soudu prvního stupně a vede k porušení ústavně zaručeného práva žalobkyně b) na zákonného soudce.

III.

Žalovaná 1 není způsobilá být účastníkem řízení

17. V rámci předcházejícího řízení bylo zjištěno, že do insolvenčního řízení žalobkyně b) přihlásila žalovaná 1 označená jako Citibank N.A., London Branch pohledávku, jejíž pravost a výše byly předmětem předcházejícího řízení. Žalovaná 1 tedy svou přihlášku do insolvenčního řízení přihlásila jako londýnská pobočka banky založené podle federálního práva Spojených států amerických, nikoli přímo jako banka jednající prostřednictvím své pobočky. Ve všech svých podáních učiněných v rámci řízení se ostatně žalovaná 1 nadále sama označovala pouze jako Citibank N.A., London Branch bez uvedení jakéhokoli odkazu na právnickou osobu, jejíž je součástí. Ani přesto, že byla otázka její procesní subjektivity v řízení řešena, žalovaná 1 nikdy nedala najevo, že by účastníkem řízení měl být ve skutečnosti někdo jiný než právě žalovaná 1 (např. banka, jejíž pobočkou žalovaná 1 je).
18. Účastníkem insolvenčního řízení i předmětného incidenčního sporu je tak žalovaná 1 jako londýnská pobočka banky založené podle federálního práva Spojených států amerických. Účastníkem insolvenčního řízení i předcházejícího incidenčního sporu je tedy věc bez procesní subjektivity. Soud prvního stupně ani odvolací soud však přesto řízení nezastavily.
19. Odvolací soud v bodě 19 Napadeného rozsudku uzavřel, že za stavu, kdy účastenství žalované 1 v soudních řízeních před soudy státu New York bylo v řízení před soudem prvního stupně prokázáno, nemá pochybnosti o tom, že žalovaná 1 je podle právního řádu svého vzniku způsobilá mít procesní práva a povinnosti v soudním řízení.
20. Odvolací soud v bodě 19 Napadeného rozsudku odkázal na svůj závěr formulovaný v bodě 29 kasačního usnesení a na zjištění soudu prvního stupně o účastenství žalované 1 v soudních řízeních vedených anglickými soudy a soudy státu New York, a proto potvrdil závěr soudu prvního stupně, že žalovaná 1 je podle právního řádu svého vzniku způsobilá mít procesní práva a povinnosti v soudním řízení v tuzemsku. Za právní řád, kterým se řídí vznik žalované 1, přitom soud prvního stupně v bodě 42 rozsudku soudu prvního stupně¹ označil anglické právo.
21. Především je třeba uvést, že na rozdíl od soudu prvního stupně, odvolací soud anglické právo za rozhodné nikdy neoznačil. V bodě 29 kasačního usnesení uzavřel, že Citibank N.A., tedy banka, byla zřízena podle práva státu New York, což je v přímém rozporu s obsahem důkazu předloženého žalobkyní b). Podle § 9 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém měl soud vyhledat právo, podle něhož vznikla žalovaná 1, která je pobočkou Citibank N.A. V Napadeném rozsudku pak uvedl, že bylo-li účastenství žalované 1 v soudních řízeních před soudy státu New York v řízení prokázáno, nepochybuje o tom, že žalovaná 1 má podle právního řádu svého vzniku procesní subjektivitu.

¹ Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. září 2021, č.j. 32 ICm 3260/2016-1964, KSOS 25 INS 10525/2016

22. Žalobkyně b) opakovaně poukazuje na to, že rozhodným právem podle § 9 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém nemůže být současně anglické právo a právo státu New York. Zároveň platí, že je-li osobním statutem žalované anglické právo, nelze přihlížet k praxi jiných než anglických soudů a naopak, je-li osobním statutem právo státu New York, je bez významu praxe jiných soudů, než jsou soudy státu New York. Opačná logika soudu prvního stupně, jakož i odvolacího soudu, vede v konečném důsledku k nepřipustnému závěru, že lze při řešení otázky procesní subjektivity účastníka řízení podle jeho osobního statutu přihlížet k praxi např. francouzských, německých nebo rakouských soudů, podle toho, k jakému závěru chce soud dospět.
23. Odvolací soud, a stejně tak soud prvního stupně, při určování osobního statutu žalované 1 pochybily. Žalobkyně b) od počátku tvrdí a dokazuje, že **osobní statut Citibank N.A. upravuje National Bank Act of the United States of America (zákon o národní bance Spojených států amerických), tj. federální právo Spojených států**. Ani jeden ze soudů k tomuto údaji nepřihlédl.
24. Podle ustanovení sekce 25 zákona o národní bance Spojených států amerických pak platí, že národní bankovní asociace s určitou výší kapitálu, kterou je Citibank N.A., může, s povolením Federal Reserve Board (centrální banka) a za stanovených podmínek, zřídit pobočku v zahraničí. Toto oprávnění je uvedeno v čl. VI odst. 1 (Establishment) stanov (By-Laws) Citibank N.A. Proti těmto skutečnostem nic nenamítala ani žalovaná 1.

Důkazy:

- Sekce 25 zákona o národní bance Spojených států amerických (Příloha č. 3)
 - Titulní strana žádosti CITIBANK N.A. o registraci pobočky spolu s výňatky ze zakladatelské listiny a stanov CITIBANK N.A. přiloženými k žádosti (Příloha č. 4)
 - Rozhodnutí ve věci Greenbaum (Příloha č. 5)
25. Jestliže osobním statutem Citibank N.A., je federální právo Spojených států, stejný osobní statut musí mít z povahy věci i žalovaná 1, která nemá právní osobnost a je součástí Citibank N.A. Tento závěr potvrzuje i právní stanovisko advokátní kanceláře Enterprise Law Group, LLP, které bylo v předcházejícím řízení provedeno k důkazu.

Důkaz:

- Právní stanovisko advokátní kanceláře Enterprise Law Group, LLP (Příloha č. 6)
26. Federální právo Spojených států amerických nahlíží na otázku procesní subjektivity podobně jako tuzemské právo, tj. vychází z pravidla, že procesní subjektivita osoby se odvozuje od právní osobnosti. Dokládá to i analýza několika rozsudků soudů Spojených států, především ilustrativního rozsudku ve věci Greenbaum, obsažená v právním stanovisku advokátní kanceláře Enterprise Law Group, LLP. Mezi účastnicemi řízení přitom ani nebylo v předcházejícím řízení sporu o tom, že pobočka banky, žalovaná 1, právní osobnost (hmotněprávní subjektivitu) nemá.
27. Žalovaná 1 odkázala, i prostřednictvím právního stanoviska advokátní kanceláře Norton Rose Fulbright LLP, na několik rozhodnutí soudů Spojených států, v kterých se používá

označení účastníka „Citibank NA London Branch“ a omezila se na tvrzení, že je vlastně jedno, zda účastníkem řízení je Citibank NA nebo Citibank NA London Branch, poněvadž v konečném důsledku jde výsledek řízení na vrub právní osobnosti, Citibank N.A. Toto zjednodušení nemůže obstát.

28. Žalobkyně b) v této souvislosti poukazuje především na rozhodnutí ve věci Norske Skogindustrie komentované v právním stanovisku advokátní kancelář Enterprise Law Group, LLP, ve kterém federální okresní soud sice v záhlaví rozsudku označuje za žalobce „Citibank NA London Branch“, ale v textu samotného rozhodnutí již za žalobce označuje „Citibank NA“. **To, že soudy Spojených států postupují při označování účastníka řízení nejednotně, resp. nerozlišují důsledně při označování účastníka mezi Citibank N.A. a žalovanou 1, nemůže nic změnit na pravidle, že procesní subjektivitu má pouze ten, kdo má právní osobnost, tj. v tomto případě Citibank N.A.** I kdyby osobní statut upravoval výjimky z pravidla a procesní subjektivitu žalované 1 v určitých věcech přiznával, bylo na žalované 1, aby tvrdila a dokazovala existenci výjimky aplikovatelné právě v poměrech projednávané věci. To se však nikdy v předcházejícím řízení nestalo.
29. Nelze tedy než uzavřít, že ani podle federálního práva Spojených států amerických nemá žalovaná 1 procesní subjektivitu. Jestliže s ní však přesto soud prvního stupně i odvolací soud jednaly, byl jejich postup nesprávný. Jediným správným řešením dané situace totiž bylo, aby bylo řízení v této věci pro nedostatek podmínek řízení zastaveno.
30. Nelze souhlasit ani s tvrzením odvolacího soudu uvedeným v předposlední větě bodu 19 Napadeného rozsudku, že „*Nedostatek procesní způsobilosti Citibank by k zastavení řízení ani podle tuzemské úpravy bez dalšího nevedl*“. Takové tvrzení je totiž ve zjevném rozporu s ustálenou rozhodovací praxí jak Nejvyššího soudu, tak Ústavního soudu.
31. Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 23. května 2003 sp. zn. 21 Cdo 270/2003 v obdobné věci uvedl, že:

„... byl-li v žalobě označen za účastníka řízení ten, kdo nemá způsobilost být účastníkem řízení (...) jde o nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit. Ten, kdo nemá způsobilost být účastníkem řízení, nemůže v občanském soudním řízení vstoupit do procesních vztahů. V takto vadně zahájeném řízení nemůže vzniknout procesněprávní vztah, neboť zde chybí jeden z jeho základních prvků - jeden ze subjektů procesněprávního vztahu (způsobilá strana sporu). Soud je proto povinen v kterémkoliv stadiu řízení k tomuto nedostatku podmínek řízení přihlédnout a řízení zastavit (§ 103, § 104 odst. 1 o.s.ř.).“

32. Také Ústavní soud v usnesení ze dne 19. března 2019 sp. zn. III. ÚS 357/19 v obdobné věci týkající se společnosti Bielskie Przedsiebiorstwo Budownictwa Przemyslowego („**věc Bielskie**“) uvedl, že:

„... v oblasti soukromého práva, o něž v nyní posuzované věci nepochybně jde, tedy nemá odštěpný závod způsobilost být účastníkem řízení. Proti závěru obecných

soudů o nutnosti zastavit řízení pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení tak nemá Ústavní soud žádné výhrady...“

33. Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 4. prosince 2014 sp. zn. 21 Cdo 1592/2013 taktéž v obdobné věci, kdy za žalovanou byla označena Hsbc Bank Plc pobočka Praha, IČO: 659 97 212, se sídlem v Praze 1, Millenium Plaza, V Celnici č. 10 („věc **HSBC BANK**“), uvedl, že i v případě, kdy se spor týká organizační složky, musí být účastníkem řízení označena samotná právnická osoba, jejíž je organizační složka součástí, nikoli organizační složka:

„Jak v případech, kdy se věc týká právnické osoby jako celku nebo její organizační složky, která se do obchodního rejstříku nezapisuje, tak i v případech, kdy věc se týká organizační složky, která se do obchodního rejstříku zapisuje (odštěpného závodu, organizační složky zahraniční osoby), se právnická osoba označuje podle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. uvedením její obchodní firmy nebo názvu a jejího sídla, a - jde-li o věc vyplývající z obchodních vztahů - též uvedením jejího identifikačního čísla, popřípadě dalších údajů potřebných k její identifikaci.“

34. Ústavní soud v rozhodnutí ve věci Bielskie dále uvedl, že:

„Ústavní soud současně souhlasí s názorem obecných soudů, že uvedený nedostatek podmínek řízení nemohl být odstraněn v rámci poučovací povinnosti. Poučení o tom, kdo má být žalován, které se netýká pouhého odstranění zřejmých vad v označení žalovaného subjektu spočívajících v jeho neurčitosti či neúplnosti, je nepochybně poučením vyplývajícím z hmotného práva, které však není s ohledem na § 5 o. s. ř. přípustné.“

35. Ústavní soud ve stejném rozhodnutí dále uvedl, že:

„poukazovala-li stěžovatelka na to, že ve svém podání ze dne 1. 11. 2017, které učinila vůči okresnímu soudu, upřesnila, proti komu svoji žalobu směřuje, přičemž uvedla, že žaluje zahraniční osobu, která organizační složku zřídila, je toto její tvrzení značně relativizováno tím, že v následném odvolacím řízení opět jako žalovanou označila organizační složku, a nikoliv jejího zřizovatele (zahraniční právnickou osobu)“.

36. V přihláškách pohledávek, v žalobě, jakož i ve všech ostatních podáních, žalovaná 1 ani jediným údajem neoznačila právnickou osobu, jejíž je součástí. Namísto toho vždy identifikovala pouze sebe jako organizační složku. To, že pohledávky přihlásila jako pobočka (organizační složka), v řízení také opakovaně výslovně potvrdila. Pouze tvrdila, že i jako pobočka má procesní subjektivitu.

Důkazy:

- Přihláška pohledávky Žalované 1 ze dne 13. května 2016 (Příloha č. 7)
- Přihláška pohledávky Žalované 1 ze dne 27. května 2016 (Příloha č. 8)
- Úvodní strana žaloby podané Žalovanou 1 proti OKD, a.s., a Ing. Lee Loudovi ze dne 9. září 2016 (Příloha č. 9)

- Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 23. prosince 2016 (Příloha č. 10)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 25. ledna 2017 (Příloha č. 11)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. února 2017 (Příloha č. 12)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. března 2017 (Příloha č. 13)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 17. března 2017 (Příloha č. 14)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 5. dubna 2017 (Příloha č. 15)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 16. srpna 2017 (Příloha č. 16)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 7. září 2017 (Příloha č. 17)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 11. října 2017 (Příloha č. 18)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 28. prosince 2017 (Příloha č. 19)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 5. září 2018 (Příloha č. 20)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 24. října 2018 (Příloha č. 21)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 8. března 2019 (Příloha č. 22)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 3. května 2019 (Příloha č. 23)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. října 2019 (Příloha č. 24)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 17. října 2019 (Příloha č. 25)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 29. října 2019 (Příloha č. 26)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 1. listopadu 2019 - vyčíslení nákladů řízení (Příloha č. 27)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 1. listopadu 2019 - vyčíslení nákladů řízení – kompletní přílohy (Příloha č. 28)
 - Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 21. dubna 2020 (Příloha č. 29)
 - Incidenční žaloba podaná žalovanou 1 (Příloha č. 30)
37. Jelikož bylo v řízení již prokázáno, že žalovaná 1 skutečně měla v úmyslu přihlásit svoje pohledávky do řízení jako pobočka (která však nemá procesní subjektivitu), měl soud prvního stupně či odvolací soud řízení v této věci zastavit bez toho, aby žalovanou 1 poučovaly o nutnosti vadu její přihlášky odstranit. Jestliže tak neučinily a namísto toho vydaly ve věci své rozsudky, trpí jejich rozsudky zmatečností.

IV.

Shrnutí a návrh

38. Jestliže soud dospěje k závěru, že soud prvního stupně byl při rozhodování nesprávně obsazen, navrhuje žalobkyně b), aby soud zrušil Napadený rozsudek i rozsudek soudu prvního stupně a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.
39. Řízení v této věci je vedeno s žalovanou 1, která nemá procesní subjektivitu. Žalobkyně b) proto navrhuje, aby nadepsaný soud zrušil Napadený rozsudek i rozsudek soudu prvního stupně² a řízení zastavil.

Správa pohledávek OKD, a.s.

² Srov. § 235e odst. 2 poslední věta občanského soudního řádu.

Seznam příloh:

1. *Substituční plná moc udělená Lukáši Novopackému, advokátovi*
2. *Výňatek ze stenozáznamu vystoupení poslance Chvojky v rámci schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 3. října 2018*
3. *Sekce 25 zákona o národní bance Spojených států amerických*
4. *Titulní strana žádosti CITIBANK N.A. o registraci pobočky spolu s výňatky ze zakladatelské listiny a stanov CITIBANK N.A. přiloženými k žádosti*
5. *Rozhodnutí ve věci Greenbaum*
6. *Právní stanovisko advokátní kanceláře Enterprise Law Group, LLP*
7. *Příhláška pohledávky žalované 1 ze dne 13. května 2016*
8. *Příhláška pohledávky žalované 1 ze dne 27. května 2016*
9. *Úvodní strana žaloby podané žalovanou 1 proti OKD, a.s., a Ing. Lee Loudovi ze dne 9. září 2016*
10. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 23. prosince 2016*
11. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 25. ledna 2017*
12. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. února 2017*
13. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. března 2017*
14. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 17. března 2017*
15. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 5. dubna 2017*
16. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 16. srpna 2017*
17. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 7. září 2017*
18. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 11. října 2017*
19. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 28. prosince 2017*
20. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 5. září 2018*
21. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 24. října 2018*
22. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 8. března 2019*
23. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 3. května 2019*
24. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 15. října 2019*
25. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 17. října 2019*
26. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 29. října 2019*
27. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 1. listopadu 2019 - vyčíslení nákladů řízení*
28. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 1. listopadu 2019 - vyčíslení nákladů řízení – kompletní přílohy*
29. *Úvodní strana podání žalované 1 ze dne 21. dubna 2020*
30. *Incidenční žaloba podaná žalovanou 1*